

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 125.816 van 28 november 2003
in de zaak A. 140.323/X-11.537.**

In zake : 1. Germaine BEDDEGENOOTS-HERMANS,
 2. Noël BEDDEGENOOTS,
 3. Evarist BEDDEGENOOTS,
 4. Gabriël BEDDEGENOOTS,
 5. Kelly BEDDEGENOOTS,
 6. Fernand BEDDEGENOOTS,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaten J. RENIERS en L. VANSINGEL,
 kantoor houdende te 3400 LANDEN,
 Hannuitsesteenweg 103

tegen :

de stad TIENEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. JACKERS,
kantoor houdende te 3300 TIENEN,
Goossensvest 36.

tussenkommende partij :

de b.v.b.a. VINCO,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. DE RIECK,
kantoor houdende te 3000 LEUVEN,
Vaartstraat 70.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Germaine BEDDEGENOOTS-HERMANS, Noël BEDDEGENOOTS, Evarist BEDDEGENOOTS, Gabriël BEDDEGENOOTS, Kelly BEDDEGENOOTS en Fernand BEDDEGENOOTS op 12 augustus 2003 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 15 mei 2003 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Tienen waarbij aan de b.v.b.a. VINCO een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het opsplitsen van een voormalig warenhuis en het verbouwen tot een onafhankelijke commerciële eenheid met parkeergelegenheid op een perceel gelegen te Tienen, Beauduinstraat 12-14-16 en Kattenstraat, kadastraal bekend Sectie H, nr. 390/E;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 november 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat W. SMISMANS die, loco Advocaten J. RENIERS en L. VANSINGEL verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat D. NAGELS die, loco Advocaat P. JACKERS verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaten W. KUNICKI en J. VERSTRAETEN die, loco Advocaat J. DE RIECK verschijnen voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de b.v.b.a. VINCO met een verzoekschrift van 10 september 2003 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

1. De feiten

Overwegende dat de tussenkomende partij op 3 februari 2003 een stedenbouwkundige vergunning vraagt voor het opsplitsen van een voormalig warenhuis en het verbouwen tot een onafhankelijke commerciële eenheid met parkeergelegenheid op een perceel gelegen te Tienen, Beauduinstraat 12-14-16 en Kattenstraat, kadastraal bekend Sectie H, nr. 390/E;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Tienen met het thans bestreden besluit de gevraagde vergunning geeft;

2. De ontvankelijkheid

Overwegende dat de verwerende partij de onontvankelijkheid ratione temporis van de vordering opwerpt; dat de tussenkomende partij de onontvankelijkheid opwerpt omdat de verzoekende partijen wel beweren eigenaar te zijn van het perceel 391g³ doch nalaten met stukken hun belang en hoedanigheid aan te tonen;

Overwegende dat in de huidige stand van het geding geen uitspraak over deze excepties dient te worden gedaan nu, zoals hierna zal blijken, niet aan de schorsingsvoorwaarden ten gronde is voldaan;

3. Beoordeling

3.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.2.1. Overwegende dat de verzoekende partijen wat de tweede voorwaarde betreft in essentie aanvoeren dat zij eigenaar zijn van het aangrenzende perceel 391g³, dat zij een ernstig nadeel lijden doordat het thans bestaande gebouw door de uitvoering van de gevraagde werken in twee zelfstandige entiteiten zal worden opgesplitst en er nadien van op het perceel van de verzoekende partijen geen toegang meer tot de openbare weg mogelijk zal zijn, doordat op het perceel van de verzoekende partijen geen aansluiting meer op de nutsvoorzieningen mogelijk zal zijn en doordat de voorziene scheidingsmuur zonder voorafgaande afpaling mogelijk ten dele op het perceel van de verzoekende partijen zal worden gebouwd, dat zulks een moeilijk te herstellen ernstig nadeel vormt omdat een splitsing van het bestaande gebouw zal worden doorgevoerd, omdat aldus een feitelijke toestand wordt gecreëerd waarna de afbraak nog moeilijk zal kunnen worden bekomen en omdat de afbraak van de scheidingsmuur mogelijk nefaste gevolgen voor de stabiliteit van het gebouw zal hebben, dat aldus een onomkeerbare toestand wordt geschapen waarbij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt berokkend aan de verzoekende partijen;

3.2.2. Overwegende dat de verwerende partij in essentie antwoordt dat de oorspronkelijke toegang tot het bestaande gebouw al op het perceel van de tussenkomende partij ligt, dat de verzoekende partijen een toegang tot de openbare weg via de Beauduinstraat kunnen realiseren, dat de tussenkomende partij blijkens de inhoud van de kwestieuze vergunning moet instaan voor de opsplitsing van de nutsvoorzieningen, dat het gebrek aan een eerdere afpaling niet de zaak van de verwerende partij uitmaakt, dat het bestaande gebouw reeds eigendom is van verschillende personen en dat de opdeling ervan in twee zelfstandige entiteiten op zichzelf de verzoekende partijen geen ernstig nadeel toebrengt;

3.2.3. Overwegende dat de tussenkomende partij er in essentie aan toevoegt dat de verzoekende partijen slechts vaagheden aanvoeren zonder zelfs hun hoedanigheid en belang aan te tonen, dat een afpaling steeds kan worden gevraagd, dat het oprichten van een scheidingsmuur geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel vormt en dat men zich tegen een eventuele foutieve plaatsing ervan in rechte kan voorzien, dat de al jaren bestaande eigendomssituatie de oorzaak is van de aangevoerde nadelen;

3.2.4. Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat uit de niet-betwiste gegevens van de zaak blijkt dat het perceel van de tussenkomende partij en het aangrenzende perceel 391g³, waarvan de verzoekende partijen voorhouden eigenaar te zijn, bebouwd is met één pand, een voormalig warenhuis; dat het feit dat geen enkele partij voorheen de

afpaling tussen die percelen heeft gevraagd niet wordt veroorzaakt door de bestreden beslissing, onverminderd de mogelijkheid om de afpaling alsnog te vorderen; dat een stedenbouwkundige vergunning geen afbreuk doet aan het eigendomsrecht en de mogelijkheid om op grond daarvan de afbraak van een eventueel foutief geplaatste scheidingsmuur te vorderen; dat het feit dat de verzoekende partijen op hun perceel geen eigen aansluiting op de nutsvoorzieningen hebben een reeds bestaande toestand is; dat de verzoekende partijen klaarblijkelijk ook nu al geen eigen toegang tot de openbare weg hebben, dat ook dit gegeven een gevolg is van de bijzondere eigendomssituatie en niet van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, daargelaten de mogelijkheid voor de eigenaars om via de burgerlijke rechter een recht van uitweg te vorderen; dat de verzoekende partijen het vermeende nadeel niet staven met concrete gegevens en overtuigende argumenten noch aantonen dat dit nadeel door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt veroorzaakt;

Overwegende dat uit de uiteenzetting van de verzoekende partijen derhalve niet blijkt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen in de zin van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

3.3. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de b.v.b.a. VINCO in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig november 2003, door :

de HH. C. ADAMS,
W. GEURTS,

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

C. ADAMS.